

UIT DE KRANT

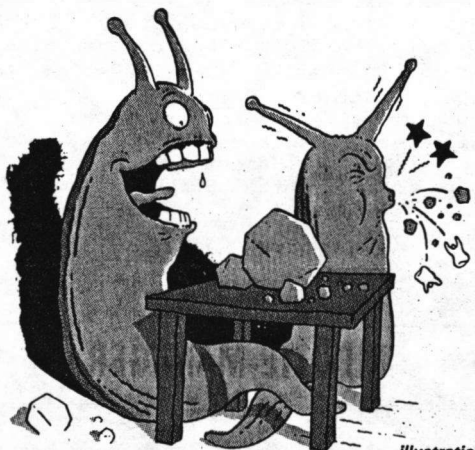
WOESTIJNSLAKKEN ALS STEENETERTJES

Onderzoek in de Negev-woestijn heeft uitgewezen, dat woestijn-slakjes een belangrijke rol spelen in de stikstofbemesting van de dorre, arme bodem door het eten van met stikstofhoudende korstmossen 'belegde' rotsblokken. In Nature (30-8-'90) deden de Amerikaanse ecoloog Clive G. Jones en zijn Israëlische collega Moshe Shachak van Negev Universiteit Ben-Gurion verslag van de experimenten, die ze deden met de slak *Euchondrus albulus*.

Deze diertjes blijken zich 's nachts op de bedauwde rotsen te voeden met tot enkele millimeters diep in het gesteente groeiende korstmossen. Daarbij zorgt hun ruwe tong ervoor dat ook een deel van het kalksteen meegeconsumeerd wordt. Overdag zoeken ze beschutting onder de rotsen, waar ze via hun uitwerpselen de bodem van stikstof voorzien.

Metingen aan deze uitwerpselen hebben uitgewezen dat de slakjes per jaar 70 tot 110 gram gesteente in bodemmateriaal omzetten. Dit leidt ertoe dat jaarlijks per m² ongeveer 25 milligram stikstof in de bodem terechtkomt, zo'n 11% van de totale jaarlijkse 'bemesting'.

Studies in andere woestijnen hebben laten zien dat ook mieren en termieten een belangrijke rol spelen in het transport van voedingsstoffen naar de bodem. Daar zijn nu wat betreft de stikstofkringloop de ongeveer één centimeter grote Negev-slakjes bijgekomen.

Illustratie:
BENNO VRANKEN